

ΜΕΤΑΞΥ ΜΥΘΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Νεοπτόλεμος, Ένας άξιος απόγονος του Αχιλλέα

Ο Νεοπτόλεμος, σύμφωνα με την παράδοση ήταν γιος του Αχιλλέα και της πριγκίπισσας Διδάμειας, κόρης του βασιλιά της Σκύρου, Λυκομήδη. Οι γονείς του γνωρίστηκαν, όταν ο Αχιλλέας, μετά από παρότρυνση της μητέρας του, Θέτιδας, μετέβη στη Σκύρο, για να γλυτώσει από τον σίγουρο θάνατο που τον περίμενε στην Τροία.

Ευαγγελία Δημοπούλου
Ιστορικός - Αρχαιολόγος

Έτσι, από αυτή την ένωση προέκυψε ο Νεοπτόλεμος που το όνομά του σημαίνει είτε νέος πολέμιος ή μαχητής (νέος+ η(τ)όλεμος), είτε αυτός που πίνει -πεθαίνει νέος- στον πόλεμο, ως φόρο τιμής στον Αχιλλέα που πέθανε νέος στη μάχη.

Αρχικά, ο Νεοπτόλεμος που μεγάλωνε στη Σκύρο κοντά στην μητέρα του και στον παππού του, είχε του το όνομα Πύρρος, επειδή κι αυτός είχε σαν τον πατέρα του, πυρόξανθα μαλλιά. Αργότερα ο Φοίνικας, ο παιδαγωγός του Αχιλλέα, άλλαξε το όνομα του Πύρρου σε Νεοπτόλεμο.

Ο Τρώας μάντης, Έλενος είχε επισημάνει στους Αχαιοούς πως η κατάληψη του Ιλίου θα γινόταν μόνο με την παρουσία στα τείχη της πόλης ενός απόγονου του Αιακού, που δεν ήταν άλλος από τον Νεοπτόλεμο. Ο Οδυσσέας αναλαμβάνει να φέρει εις πέρας και αυτή την αποστολή.

μεταφορά του Φιλοκτήτη και του τόξου του Ηρακλή στην Τροία. Έτσι, όλα τα εχέγγυα υπήρχαν για την κατάκτηση της πόλης και κατασκευάζεται ο Δούρειος Ίππος, από τον Επειό με καταγωγή από τη Φωκίδα, υπό την καθοδήγηση της θεάς Αθηνάς.

Ο Οδυσσέας επιλέχθηκε ως επικεφαλής της παράτολμης αποστολής, για να διαλέξει τους πιο γενναίους ήρωες, οι οποίοι θα έμπαιναν στο εσωτερικό του μοιραίου «δώρου» των Ελλήνων προς τους Τρώες. Η αποστολή ήταν άκρως επικίνδυνη, αφού αν γίνονταν αντιληπτοί από τους Τρώες θα σήμαινε σίγουρο θάνατο.

Ο Οδυσσέας ανάμεσα σε εμπειροπόλεμους άνδρες, επέλεξε να εντάξει και τον Νεοπτόλεμο στην αποστολή. Μαζί με τον Νεοπτόλεμο επιλέχθηκαν επίσης, ο Διομήδης, ο Φιλοκτήτης, ο Σθένης, ο Τεύκρος, ο Αίαντας τον Λοκρός κ.α.. Μαζί τους πήραν και τον κατασκευαστή του Ίππου Επειό, ο οποίος δεν είχε διακριθεί στη μάχη, αλλά ως κατασκευαστής ήξερε να χειρίζεται τις πόρτες του Ίππου.

Οι πολέμιστές μέσα στον Ίππο περίμεναν υπομονετικά μέχρι τα μεσάνυχτα και τότε ανοίγουν τις πόρτες του Δούρειου Ίππου. Με σχοινιά κατεβαίνουν στην πόλη της Τροίας, με αποτέλεσμα να αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση της κατάληψη της πόλης. Ξεχύνονται έξω από

Πηγαίνει στη Σκύρο και προσπαθεί να πείσει τον έφηβο Νεοπτόλεμο να τον ακολουθήσει στο πεδίο της μάχης, παρά τη σθεναρή αντίσταση του παππού του, Λυκομήδη, που ήταν αντίθετος σε αυτήν την προοπτική. Παρά τις αντιρρήσεις ο Νεοπτόλεμος αποφασίζει να ακολουθήσει τον Οδυσσέα στην Τροία, αναζητώντας και αυτός το δικό του μερίδιο στο κλέος.

Κατά την άφιξή του στην Τροία, πήρε από τον Οδυσσέα τα όπλα και την πανοπλία του πατέρα του και ρίχτηκε αμέσως στη μάχη. Η ορμή του στο πολεμικό πεδίο ήταν πολύ μεγάλη, αφού παρά το νεαρό της ηλικίας του, είχε πολλές διακρίσεις με αποκορύφωμα τη μονομαχία με τον Ευρύπυλο, βασιλιά των Μυσών, ο οποίος έπεσε νεκρός από το δόρυ του Νεοπτόλεμου.

Ο Νεοπτόλεμος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί από τους πρωτεργάτες της εκπόρθησης του Ιλίου, αφού αποδείχθηκε άξιος κληρονόμος της υστεροφημίας του σπουδαίου πατέρα του. Ο Νεοπτόλεμος συμμετείχε στην αποστολή των Αχαιών, μαζί με τον Οδυσσέα, για τη

τον Ίππο και ανοίγουν όλες τις πύλες των ανόρθων μέχρι τότε τειχών.

Ο Νεοπτόλεμος ήταν αυτός που παραβιάζει την πύλη του παλατιού, αντικρύζοντας τον Αντήνορα που έτρεχε να προστατεύσει τον Πρίαμο και τον σκοτώνει. Ο Πρίαμος εν τω μεταξύ είχε καταφύγει στον βωμό του Ερκειού Διός. Ο Νεοπτόλεμος τον κατεβάζει από τον βωμό και τον σκοτώνει μπροστά στις πύλες του παλατιού.

Ο Νεοπτόλεμος είναι αυτός που δίνει τη χαρακτηριστική βοή στη βασιλική οικογένεια του Πριάμου. Ήταν αυτός που σκότωσε τον Αστυάνακτα, γιό του Έκτορα και της Ανδρομάχης, που ήταν ο εναπομείναντας που θα μπορούσε, στο μέλλον, να επιδιώξει την εκδίκηση. Τον απέσπασε από την αγκαλιά της παραμάνας του και πιάνοντας τον από το πόδι τον πέταξε από τα τείχη, με αποτέλεσμα το ανυπεράσπιστο βρέφος να κομματιαστεί πάνω στα βράχια.

• **Εικόνα: Ο θάνατος του Πριάμου (La Mort de Priam), Jules Lefebvre (1834-1912)**

MINIMALIA MEMORIALIA 126 ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΚΡΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας
Email: pgdimakis@gmail.com

Ένα Ελληνικό βιομηχανικό ποτήρι κρασιού, τού Μεσοπολέμου, από ταπεινό γυαλί, με ωραίο σχήμα βαρελάκι, με λαβή, με την κεφαλή της Αθηνάς Κραναιάς, έκτυπη σε κύκλο, ανήκει ήδη στα σπάνια και συλλεκτικά αντικείμενα, αλλά, είναι κάτι που αγαπώ, να συνοδεύει το γεύμα μου.

Το συγκεκριμένο αντικείμενο, ανήκε βεβαιωμένα, στην οικοσκευή τού στρατηγού, Ναπ. Ζέρβα, μού το χάρισε η οικονόμος του Αφροδίτη Χ.

Και βέβαια να περιέχει, τον εξαιρετο οίνο, της φιλότατης πατρίδας μου, που παράγεται κατά την παράδοση, στα αρχαία αμπελοτόπια, τα Παλιάμπελα, την Ρουπακιά, τον Λίθο από τα πολύπειρα μέλη, των παλιών αγροτικών νοικοκυριών και αποτελούσαν περισσότερο, έργα τα-

...μέσα σε υαλινές λάμπες, που λογχίζουν το βαθύχροο υπόλειμμα τού οίνου, με το σαράκι στο Πάτερο, να ορίζει τόν Χρόνο....

‘λμούλες, κρμίδια στην στάχτ’, λίγο τυράκι...

Αξέχαστες degustation - δοκιμασίες

Οι τραπεζονιές σήπονται, μυρίζω την οινολάσπη, από το χαμηλό παλεθύρι, με το θολό τζάμι και συντρίβουν, τον άχρονο χρόνο, που κατατρώγει τον εγκλεισμό

πεινά χειρών, για ίδια χρήση, παρά περίπλοκες μίξεις, προσμίξεις και τεχνικές, σαν μία απόλαυση τού πολεμιστή, μία ρουσκα, που σκηνογραφεί η Νύχτα αυτή, με τα μαλλιά λυτά, αρμολογαισκιές, κοντά στο ασβεστωμένο καπνισμένο τζάκι, με τις ψημένες φλέγκες τού ψωμιού, στην μαυρισμένη τσιουμπίδα,

τών ολίγων, νοσταλγίες για μάς, η Νύχτα πλέκει, τα δικά της ομιλήματα.

Θα ονόμαζα το ποτήρι κρασοβόλι, ως πιο μεσαιωνικό, αλλά αφήνω τόν τίτλο αυτό, στα κεραμικά χωμάτινα, της βρακούσας Βανιώς, εξ ίσου γοητευτικά, Μοναστηριακά ...

Στήν υγεία σας φίλοι!